

Ivana Komanická
Poézia pre dvoch

Fintice
2021

Tí chlapi nás pozorujú
hovoríš z línie zahanbenia

ktorú si sa rozhodol strážiť
aj keď ešte nevieš prečo

ich ticho rovnako samozrejme
ako náš rozhovor
náhle odklonený od línie

Zmíkneme
aby mohli hľadať slová

akými by opísali zápas
ktorý medzitým zmeškali

Ako v tom filme
spomenieš si

ľudia na streche kričali
mávali na všetkých okolo
čakali, že im niekto odpovie

taký tréning bezradnosti hovorím
napríklad, povieš

V ten večer som ti povedala
že musím nájsť to dievča

aj keď som sa už kúpala v jeho svetle
v jeho srdci ešte plnom otca a mamy

Vstal si
a vzal ma tancovať

V bratových nohaviciach povedal si
a oprel si líce o moje

Pridržel si mi plášť
tenší než cigaretový dym

podržel dvere do tmavej noci
tak ako by to nedokázal nikto iný

a nechal ma ísť

Snívala som, že ťa uvidím
na schodoch národnej galérie

kde som raz uvidela slnko
za chrbtom jedného muža

bol to obraz
alebo to bolo naozaj

Musel si to začuť
lebo si prišiel

dva týždne po tom
čo som odtiaľ odišla

Priniesla som knihu piesní
o svetle vo veku temnoty

Zobral si dvakrát pivo
a vybral pieseň často nespievanú

o mužovi
čo žije život bez fanfár

keď každé ráno
dvíha svoju starnúcu ženu

Sledujeme chlapca
ako sa kotúľa zo schodov

nahé telo
na zázračnom koberci

Mesiac skicuje
čisto, na veľké plochy

nehýbeme sa, ak nerátam
že si občas odpiješ z piva

O chvíľu zhasnú svetlá
v kine, čo postavili
len na dnešný večer

Vrátiš sa o dve hodiny
určite, povieš

čakám v močiaroch pod cestou
vída je tam ešte mladá

Zverila som sa ti
že sa v noci pohla podlaha

niežeby niečo prichádzalo
ale skôr odchádza

zodvihol si sa
a prvýkrát usmial

Vyprázdnený príbeh, povedal si
a potom hovoril o túžbe

a nestaral sa o to
že som tu po prvýkrát

Peklo je túžba
peklo je tu a teraz

najprv je strašne ďaleko
potom sa dostane na tvoj prah

počúvala som tvoj hlas
ako sa stále viac vzdáľuje

až kým ma nedostihol
ešte v ten večer

tam kde som
celkom v bezpečí

Ivana Komanická
Poetry For Two

Fintice
2021

These guys are watching us
you speak from the line of shame

you came to defend
not yet aware of why

their silence is natural
like our talk

leaving us
with no straight bright line

We fall silent
so they can find the words

to talk about the game
that they have missed

Like in this movie
you say

the guys on the roof
screaming and waving
expecting someone to talk back

This seems like training in hopelessness
I say

whatever
you say

That night I told you
I had to find that girl

although I bathed in her light
in her heart still full of Mum and Dad

You leaned in
when the song came

In my brother's trousers
you said
then danced cheek to cheek

You helped me into my coat
thinner than a smoke

opened the door for me
like no one else would

and let me go

I dreamed I saw you
at the stairs of the National Gallery

where I once saw the sun
behind a man's back

painting
or was it real

You must have heard this
for you came

two weeks after I left
I brought the book of songs

about the light
in the age of darkness

You took two beers
and picked a song unsung

about a man living
his life in untrumpeted ways

each morning lifting
his aging wife from bed

We're watching the guy
rolling from stairs

a naked body
in a magic carpet

a moonlight sketches
clean and wide

We don't move
if I don't count
your sips of beer

They are ready
to switch the lights off

in this cinema
they managed to build
just for tonight

You'll come in two hours
you say, for sure

I wait in the moors
right under the highway

the willow there still young